OLMAYAN İŞÇİ SINIFINDAN BEKLENTİLER

Yazan: Tarık Ziyad - 9 Ocak 2009

1917 Bolşevik devriminde Lenin, Stalin, Troçki den sonra en etkin kişi olan Tatar asıllı ve Müslüman kökenli komünist Sultan Galiyev'in "AVRUPA PROLETERYASI KENDİ SÖMÜRGECİ BURJUVAJİSİYLE İŞBİRLİĞİ YAPMIŞTIR. SÖMÜRGE KAYNAKLARINI BURJUVAZİYLE ORTAKLAŞA PAYLAŞMIŞTIR. DOLAYISIYLA AVRUPA SOLU, DÜNYA SOSYALİZMİNE ÖNCÜLÜK EDEMEZ, İTİCİ GÜÇ OLAMAZ." yaklaşımı ne kadar doğrudur.

Teorik olarak Karl Marks komünizmin ilkelerini sanayileşmede hızlı adımlarla ilerleyen Avrupa'nın sanayileşmiş emperyal ülkesi İngiltere'de kaleme almıştır. Avrupa yerelinde ekonominin gelişimi, sosyo kültürel yapı içinde dinin belirleyiciliğinin getirdiği siyasal ve kültürel olumsuzluklarını görmüş ideolojisini bu temelde sistemleştirmiştir. Gerçek manada Marks'ın komünist öngörülerine uygun işçi sınıfı sanayileşmiş batılı ülkelerinde oluşmuştur. Doğu toplumlarında sanayileşmenin olmayışı tarım ve hayvancılığa dayalı üretimin ihraca değil ihtiyaçlara göre üretilmesi pre kapitalist ekonomik modelleri oluşturmuştur.

Doğu toplumlarında hakim olan Asya üretim modelindeki ilişkiler de yerel dinlerin ve geleneklerin belirleyiciliği öne çıkmıştır.

Dinlerin ortak özelliği ahlak ve sosyal adalet ilkeleri, sosyal yaşamda ve ekonominin (mülkiyet, üretim ve paylaşım) ilişkilerini düzenlerken yeterince belirleyicidir.

Osmanlı imparatorluğu ve öteki doğu toplumlarının pre kapitalist ekonomik yapıda olması batılı sanayi ülkelerdeki işci, işveren ve feodal yapı profiline uygun değildir.

İşci işveren ilişkileri, sermaye ve toprak mülkiyetindeki yapılanmanın getirdiği sorunlar batıdakilere benzemez..

Onun içindirki Marks'ın öngörülerine uygun işçi sınıfı oluşmamıştır.

Pazar ekonomisine göre ticari amaçlı üretim modelinin ana unsuru büyük sanayi ürünlerinin üretildiği fabrikalar ihtiyaçtan fazla mal ürettiğinden yeni pazarlar ve ham medde kaynaklarına ihtiyaç duyulmuştur.

Yaşanan bu olgu sanayileşmiş batılı ülkelerin yeni koloniler kurmalarıyla halkları sömürgeleştirmiş batılı sanayileşmiş ülkeleri emperyalist güçlere dönüştürmüştür.

Sömürgelerden elde edilen bedava ham maddelerin üretimiyle mamül haldeki ürünlerin ticaret yoluyla pahalıya satılmasıyla zenginleşen batılı sanayi ve ticaret burjuvazisi çalıştırdığı işçiye yeterli payı vererek Marks'ın teorik yaklaşımlarıyla ifade ettiği işçi sınıfı özelliklerine sahip olmayan işçi sınıfını oluşturmuştur.

Batılı ülkelerdeki işçi sınıfının sınıf bilincinden yoksun olmasının nedeni ve dünya sosyalizmine öncülük edememesi katalizör olamaması sosyalist devrime ivme kazandıramamıştır.

Türkiye gibi halkı MKslüman ve gelişmekte olan ülkelerde bir kısım sendikalı işçilerin aldığı ücretler ülke ortalamasının hayli üzerindedir.

Çalıştığının karşılığını alamayan tarım,hizmet sektörü ve küçük ölçekli işletmelerdeki işçiler sendikasızdırlar.İşlerini kaybetme korkusu onların ucuz iş gücüne dönüşmesinin en önemli nedenidir.

İşci sınıfının, emeğiyle geçinen köylünün ve memurun örgütlü mücadeleyle haklarını aramayışının bilinçsizlik ve geçmişteki pre kapitalist ekonemik yapılanmanın veAsya üretim tarzının etkisi vardır.

Sermaye, işçi sınıfı, sendika, özgürlükler, haklar demokrasi kavramlarının bizim sosyal, siyasal ve ekonomik hayatımıza yeni girmesi gerçek manada sınıf bilincinin oluşmasını engelleyen faktörlerdendir.

Bu kavramların bilince dönüşmesi için kapitalizmin doğuracağı yeni ekonomik krizlerin açlık ve yoksulluk sınırının alt seviyelere inmesi yeterli değildir.

Bu olumsuzlukları fırsata dönüştürecek bilinçli propagandislerin olması da gereklidir.

Türkiye'de 1968 sol hareketini başlatan kadroların sınıfsal kökenleri sol literatüre uygun değildi. Yalnız teorik olarak donanımlıydılar. Bilgi donanımları içerik olarak Türkiye insanının sosyo kültürüyle örtüşmüyordu. Geleneksel sol yaklaşımlarıyla geçmişte ülkemizdeki sol kadrolar bunu denediler. Yazık ki işçi ve köylü emekçisinden gerekli desteği alamadılar. Bir grup asker ve aydın grubunun yönlendirdiği üniversite öğrencileri hareketlerine işçi ve köylüyü katamadılar.

İşçiler sistemin ekonomik yapılamasından yeteri kadar nemalanıyorlardı.

Köylülerde küçük toprak sahibiydiler. Toprağı olmayanlarda üç beş hayvanlık hayvan sürülerine sahiptiler. Karınlarını doyuran bu insanlar öyle yada böyle dinsel inançlarıyla iç içeydiler.

Evrensel sol içerikli kavramlar halkın kültürel yaşamında yoktu, yabancıydı.

İşte bu inançlar zinciri ve gelenekler solcuların ulaşacakları kitlelerle aralarındaki aşılması zor engellerdi.

Her şeyden önce sosyalist hareketin devrimin oluşmasına uygun alt yapısı yoktu.

Sultan Galiyev'in doğunun Müslüman halkları için İslam Dini Sosyalizmle birlikte emperyalizme karşı halkların kurtuluş hareketlerine ivme kazandırabilir, Sosyalizm kurulabilirdi. Yaşanan ekonomik krizin getireceği olumsuzlukları fırsata dönüştürecek kadroların teorik yaklaşımları toplumsal gerçeklikle örtüşmediği ve yerele indirgenmediği sürece kitlelere çekim merkezi olmayacaktır.

Ülkemizde ulusal solcular Sultan Galiyev'i ne kadar tanıyorlar, onun sosyalizmin Müslüman ülkelerde kurulmasıyla ilgili teorik yaklaşımları inceleniyormu bilemiyorum.

Türkiye sosyal yapısına uygun geliştirilecek yeni sosyalist çözüm önerileri derinleşen kriz dönemlerinde kitlelere kurtuluş yolu olarak sunulabilecek kim kaldı ki….

Yorum Ekle

Tarık Ziyad